

der det være op til den enkelte at tage stilling til, om denne vil have beløbet helt eller delvist som engangsudbetaling på pensioneringstidspunktet. Udenlandske forsikringsselskaber mv. må formodes ikke at være vant til at foretage opdelingen af pensionsindbetalinger i den del, der vedrører sumbeløb, og den del, der vedrører de løbende eller ratevise udbetalinger, såfremt der i det pågældende udland ikke foretages en skattemæssig skelnen mellem de to typer af ordninger. I det tilfælde, hvor en udenlandsk pensionsordning giver mulighed for sumudbetalinger i stedet for rateudbetalinger eller løbende udbetalinger, må det således lægges til grund, at pensionsoppareren vil benytte sig heraf i fuldt omfang, og at den del af pensionsindbetalingerne, som kan henføres til kapitalpensionsdelen, alene kan fradrages efter reglerne i pensionsbeskatningsloven for kapitalpensionsordninger, mens den resterende del som udgangspunkt må kunne fradrages fuldt ud også i eventuel topskat som svarende til fradrag for en pensionsordning med rateudbetalinger eller løbende udbetalinger.

I forbindelse med godkendelsen af ordningen vil det derfor blive vurderet, hvorledes pensionsordningen skal kvalificeres, herunder om den skal vurderes som to forskellige ordninger. I det omfang pensionsordningen indeholder elementer af både kapitalpension samt pensionsordning med rateudbetalinger eller løbende udbetalinger, må det være forsikringsselskabet mv., som skal oplyse, hvilken del af indbetalingerne, der vedrører de enkelte dele. En oplysning som ligningsmyndighederne kan efterprøve. Alternativt kan myndighederne selv foretage en skønmæssig opdeling af ordningen, hvis ikke den vandrende pensionsoppareres forsikringsselskab mv. ser sig i stand til at foretage en opdeling, eller hvis dennes opdeling vurderes som mangelfuld.

Om en vandrende pensionsopparer i forbindelse med godkendelsesproceduren kan fraskrive sig retten til sumudbetalinger, og om det udenlandske penge- og pensionsinstitut har accepteret fraskrivelsen, må bero på en konkret vurdering heraf. I hvert fald må det gælde, at det alene kan finde sted med virkning fra fraskrivelsestidspunktet. Overgangen fra en kapitalpension til en ratepension er ikke en afgiftspligtig disposition, jf. lovens § 41, stk. 1, nr. 4-6, hvorfor det heller ikke synes at være betænkeligt at acceptere, at vandrende personer kan foretage en sådan fraskrivelse af retten til sumudbetalinger.

Ønsker pensionsoppareren senere at trække fraskrivelsen tilbage, vil noget sådant ikke kunne ske uden skattemæssige konsekvenser efter pensionsbeskatningslovens § 41.

Indtræder der afgiftspligt i løbet af 60-måneders perioden, skal pensionsoppareren indbetale afgiften til statskassen under overholdelse af fristerne som nævnt i § 38.

Til stk. 5

Det foreslås i bestemmelsens stk. 1, at personen skal være fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 og efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst anses for hjemmehørende i Danmark, for at den pågældende pensionsordning kan godkendes på lempeligere vilkår, forudsat at en række betingelser er opfyldt. For at give personer, som oppebærer hovedparten af deres samlede indkomst i Danmark, men som ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, samme adgang som fuldt skattepligtige til at få godkendt en pensionsordning på lempeligere vilkår, foreslås det, at bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse for grænsegængere omfattet af kildeskattelovens afsnit I A, dvs. begrænset skattepligtige, som oppebærer mindst 75 pct. af deres erhvervs-mæssige indkomst fra kilder i Danmark.

Kendetegnende for disse begrænset skattepligtige er, at de har mulighed for ved indkomstopgørelsen at foretage de samme fradrag som fuldt skattepligtige. De fradrag, der gives adgang til, er renteudgifter i forbindelse med skatteyderens private bolig, øvrige private renteudgifter, indbetalinger til pensionsordninger og A-kasse, underholdsbidrag samt bidrag til velgørende foreninger.

Grænsegængerne stilles endvidere ved skatteberegningen som fuldt skattepligtige. Det indebærer bl.a., at der for gifte personer er adgang til overførsel af uudnyttet person- og bundfradrag og til overførsel af under-skud mellem ægtefæller.

Begrænset skattepligtige, der ikke omfattes af grænsegængerreglerne, har kun fradrag for udgifter, der vedrører den danske indkomsterhvervelse, og ikke for private renteudgifter, pensionsindbetalinger, underholdsbidrag m.m. Ved skatteberegningen tages ikke hensyn til deres familiemæssige forhold, og der vil eksempelvis ikke kunne overføres uudnyttet personfradrag fra en eventuel udenlandsk ægtefælle. Ligningsmæssige fradrag samt lempelse for familiemæssige forhold ved skatteberegningen vil normalt i stedet blive givet og udnyttet i bopælsstaten efter dette lands regler herom.

De gældende regler for grænsegængere i kildeskattelovens afsnit I A er foranlediget af, at EF-Domstolen i to præjudicielle sager har fastslået, at medlemsstaterne i sådanne tilfælde ved indkomstopgørelsen er forpligtet til at give ligningsmæssige fradrag i samme